

‘ જીતકલ્પસૂત્ર ’*

હસ્તલિખિત પ્રતિ—પ્રસ્તુત ગ્રંથના સંશોધન માટે પૂજ્યપાદ પ્રવર્તક શ્રી ૧૦૦૮ શ્રી કાન્તિ-વિજયજી મહારાજના વડોદરાના હસ્તલિખિત જૈન જ્ઞાનભંડારની નવી લખાયેલ માત્ર એક જ પ્રતિનો આધાર લેવામાં આવ્યો છે. આ પ્રતિને, લીંબડીના જૈન જ્ઞાનભંડારની કોઈ વિદ્વાને સુધારેલ પ્રાચીન પ્રતિના આધારે મેં સુધારી હતી. આ ઉપરાંત, પ્રસ્તુત ગ્રંથને સુધારવા માટે આવશ્યકનિર્ચુકિત, પિંડનિર્ચુકિત, ઓઘનિર્ચુકિત, વ્યવહારભાષ્ય, બૃહત્કલ્પભાષ્ય, પંચકલ્પભાષ્ય વગેરે ગ્રંથોનો પણ ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો છે, અને જેમ અને તેમ પ્રસ્તુત ગ્રંથને શુદ્ધ કરવા માટે પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો છે.

પ્રસ્તુત ગ્રંથની હસ્તલિખિત પ્રતિમાં અમે જે ખાસ વિશેષતાઓ જોઈ છે : એક પરસવર્ણુવિષયક; અર્થાત્ અઘ્મજ્ઞિય દેન્તો હોન્તિ અણહિયાસેન્તેર્હે આ પ્રમાણે ધણે ઠેકાણે પ્રાચીન સમયથી કરેલા પરસવર્ણુ છે. અને બીજી વિશેષતા—જ્યાં જ્યાં પ્રસ્તુત ગ્રંથની જે જે સૂત્રગાથાનું ભાષ્ય સમાપ્ત થાય છે ત્યાં તે તે ગાથાના અંકને તાડપત્રીય પ્રતોમાં આવતા પત્રાંકદર્શક અક્ષરાંકો દ્વારા દર્શાવવામાં આવ્યો છે. ઉપરોક્ત પરસવર્ણુ અને ગાથાદર્શક અક્ષરાંકો આખા ગ્રંથમાં કરવામાં આવ્યા હશે, પરંતુ લેખકાદિની અજ્ઞાનતાને લીધે કેટલેક ઠેકાણે આ વસ્તુ કાયમ રહી છે અને કેટલેક ઠેકાણે એમાં પરિવર્તન પણ થયું છે. અમે, આ બંને વસ્તુઓ અમારા પાસેની પ્રતિમાં જે પ્રમાણે મળી છે તે રીતે કાયમ જ રાખી છે. આથી અમે એટલું જ જણાવવા ઇચ્છીએ છીએ કે, આ ગ્રંથમાં પરસવર્ણુ વગેરે જે છે તે અમે હસ્તલિખિત પ્રતિને આધારે જ કરેલા છે.

જીતકલ્પભાષ્ય—પ્રસ્તુત ભાષ્યગ્રંથ એ કલ્પભાષ્ય, વ્યવહારભાષ્ય, પંચકલ્પભાષ્ય, પિંડનિર્ચુકિત વગેરે ગ્રંથોની ગાથાના સંગ્રહરૂપ ગ્રંથ છે, કારણ કે ગ્રંથમાં એવી ઢગલાબંધ ગાથાઓ છે, જેને ઉપરોક્ત ગ્રંથોમાંની ગાથાઓ સાથે અક્ષરશઃ સરખાવી શકાય.

ગ્રંથકાર—આ પુસ્તકમાં જીતકલ્પસૂત્ર અને તેના ભાષ્યનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. જીતકલ્પસૂત્રના પ્રણેતા ભગવાન જિનભદ્રગણિ ક્ષમાશ્રમણ છે એ નિર્વિવાદ હકીકત છે. આ સંબંધમાં તેમ જ ભગવાન જિનભદ્રગણિના સમયનિર્ણય વિષે વિદ્વદર્થ શ્રીમાન જિનવિજયજીએ પોતે સંપાદન

* શ્રી જિનભદ્રગણિ ક્ષમાશ્રમણકૃત ‘ જીતકલ્પસૂત્ર ’ના સંપાદનની (પ્રકાશક—શ્રી બબલચંદ્ર કેશવલાલ મોદી, અમદાવાદ, સં. ૧૯૯૪) પ્રસ્તાવના.

કરેલ ચૂર્ણિ સહિત જીવકલ્પસૂત્રની પ્રસ્તાવનામાં સવિસ્તર આલોચના કરી છે. એટલે આ વિષયના જિજ્ઞાસુઓને તે પ્રસ્તાવના જોવા લગામણ છે. અહીં મારે માત્ર એટલું જ કહેવાતું છે કે જીવકલ્પ-ભાષ્યના કર્તા કોણ છે? પ્રસ્તુત ભાષ્યમાં કોઈ પણ ઠેકાણે ભાષ્યકારે પોતાના નામનો ઉલ્લેખ કર્યો નથી; નથી ચૂર્ણિકારે પ્રસ્તુત ભાષ્યનો પોતાના ગ્રંથમાં કયાંય ઉલ્લેખ કર્યો, તેમ તેવો ખીજો કોઈ એવો સ્પષ્ટ ઉલ્લેખ પણ મળતો નથી, જેના આધારે ભાષ્યકારના નામનો ચોક્કસ નિર્ણય કરી શકાય. તેમ છતાં પ્રસ્તુત જીવકલ્પભાષ્યના—

તિસમયહારાદીર્ણં, ગાહાણઽદ્વષ્ઠ વી સરૂવં તુ ।

વિત્થરયો વળ્ણેજ્ઞા, જહ હેટ્ઠાઽઽવસસે મળિયં ॥ ૬૧ ॥

આ ગાથામાંના “ જહ હેટ્ઠાઽઽવસસે મળિયં ” એ પાઠ તરફ ધ્યાન આપતાં આપણને સહેજે એમ થાય છે કે, અહીં “ જહ આવસસે મળિયં ” એટલો જ પાઠ બસ છતાં ભાષ્યકારે વધારાનો “ હેટ્ઠા ” શબ્દ શા માટે મૂક્યો? “ હેટ્ઠા ” શબ્દ એ કોઈ પાઠપૂરણાર્થક શબ્દ નથી કે આપણે તેમ માનીને ચલાવી લઈએ. ખરું જોતાં ગ્રંથકારે “ હેટ્ઠા ” અને “ ઉવરિ ” એ બે શબ્દોને અનુક્રમે “ પૂર્વ ” અને “ અગ્રે ” અર્થમાં જ વાપરે છે. દા.ત., “ હેટ્ઠા મળિયં ” અર્થાત્ પૂર્વ મળિતમ્; “ ઉવરિ વોચ્છં ” અર્થાત્ અગ્રે વક્ષ્યે, આ ઉપરથી એ દ્વિતિ થાય છે કે, “ પ્રસ્તુત જીવકલ્પ ” ગ્રંથના ભાષ્યકારે “ તિસમયહાર ” અર્થાત્ “ જાવહ્યા તિસમયા— ” (જાવ. નિર્યુક્તિ ગાથા ૩૦) ઇત્યાદિ આઠ ગાથાઓનું સ્વરૂપ પૂર્વે આવશ્યકમાં વિસ્તારથી વર્ણવ્યું છે.” આવશ્યક નિર્યુક્ત્યન્તર્ગત “ જાવહ્યા તિસમયા.” આદિ ગાથાઓનું ભાષ્યગ્રંથ દ્વારા વિસ્તૃત વ્યાખ્યાન કરનાર ભગવાન જિનભદ્રગણિ ક્ષમાશ્રમણ સિવાય ખીજું કોઈ જ નથી. એટલે મારી એ દઢ માન્યતા છે કે, પ્રસ્તુત જીવકલ્પભાષ્યના પ્રણેતા ભગવાન શ્રી જિનભદ્રગણિ ક્ષમાક્ષમણ છે.

ભાષ્યકાર તરીકે બે આચાર્યો જાણીતા છે : એક ભગવાન શ્રી સંઘદાસગણિ ક્ષમાશ્રમણ અને ખીજા પૂજ્ય શ્રી જિનભદ્રગણિ ક્ષમાશ્રમણ. કલ્પબૃહદ્ભાષ્ય વગેરેના પ્રણેતા કોણ છે? એ નિર્ણીત નથી. પણ એ આ બે કરતાં કોઈ ત્રીજા જ આચાર્ય છે એમ અમે માનીએ છીએ. અસ્તુ, એ ગમે તે હો, તે-પણ પૂજ્ય શ્રી જિનભદ્રગણિ ક્ષમાશ્રમણની મહાભાષ્યકાર તરીકેની ખ્યાતિ હોઈ પ્રસ્તુત ભાષ્યમાં તેમના પૂર્વે થઈ ગયેલ ભગવાન શ્રી સંઘદાસગણિકૃત ભાષ્યગ્રંથાદિની ગાથાઓ હોવામાં કોઈ પણ પ્રકારનો વિરોધ નથી.

વિષય—પ્રસ્તુત ગ્રંથમાં જૈન નિર્ગ્રંથનિર્ગ્રંથીઓના જુદા જુદા અપરાધસ્થાનવિષયક પ્રાયશ્ચિત્તોનું જીવવ્યવહારને આશ્રી નિરૂપણ કરવામાં આવ્યું છે, જે વિષયાનુક્રમણિકા જોવાથી સ્પષ્ટ રીતે જાણી શકાશે.

અંતમાં હું એટલું જ ઇચ્છું કે, પ્રસ્તુત ગ્રંથના સંશોધનમાં સાવધાની રાખવા છતાં સખતનાઓ રહેવા પામી હોય તેને વિદ્વાનો ક્ષમાપૂર્વક સુધારીને વાંચે.

[‘જીવકલ્પસૂત્ર,’ પ્રસ્તાવના, સં. ૧૯૯૪]